

P6_TA(2005)0322

Telewizja bez granic

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosowania art. 4 i 5 dyrektywy 89/552/EWG dotyczącej „telewizji bez granic”, zmienionej dyrektywą 97/36/WE, w okresie 2001-2002 (2004/2236 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹⁾ zmienioną dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. (zwaną dalej dyrektywą)⁽²⁾,
- uwzględniając wyniki konsultacji publicznej w sprawie stosowania art. 4 i 5 dyrektywy, przeprowadzonej przez Komisję,
- uwzględniając Europejską konwencję o telewizji ponadgranicznej Rady Europy z 1989 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Europy w sprawie różnorodności kulturowej i pluralizmu mediów w czasach globalizacji, przyjętą przez 7 Europejską Konferencję Ministerialną na temat polityki w dziedzinie środków masowego przekazu, odbytą w Kijowie (Ukraina) w dniach 10-11 marca 2005 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie przyszłych uregulowań europejskiej polityki audiowizualnej (COM(2003)0784),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zasad i kierunków polityki audiowizualnej Wspólnoty w dobie łączności cyfrowej (COM(1999)0657),
- uwzględniając art. 151 i 157 Traktatu WE, Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Protokół w sprawie publicznych systemów transmisji w Państwach Członkowskich, załączony do Traktatu WE,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 4 września 2003 r. w sprawie „telewizji bez granic”⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 4 października 2001 r. w sprawie trzeciego sprawozdania Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na temat stosowania dyrektywy 89/552/EWG dotyczącej „telewizji bez granic”⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego niektórych aspektów prawnych związanych z dziełami kinematograficznymi i innymi dziełami audiowizualnymi⁽⁵⁾,
- uwzględniając stanowisko Parlamentu z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie projektu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję Rady 2000/821/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie wykonania programu wspierającego rozwój, rozpowszechnianie i promocję europejskich utworów audiowizualnych⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 26 września 2002 r. w sprawie planu działania UE na rzecz pomyslnego wprowadzenia telewizji cyfrowej w Europie⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A6-0202/2005),

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 453.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, str. 221.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2003, str. 176.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 97 E z 22.4.2004, str. 603.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, str. 311.

Wtorek 6 wrzesień 2005

- A. mając na uwadze, że Strategia Lizbońska zmierza do wzmocnienia możliwości innowacyjnych przemysłu europejskiego oraz do uczynienia z UE najbardziej konkurencyjnej i najbardziej dynamicznej gospodarki opartej na wiedzy w skali światowej,
- B. mając na uwadze, że sektor audiowizualny charakteryzuje jednocześnie innowacja technologiczna oraz wpływ społeczny, gospodarczy i kulturalny,
- C. mając na uwadze, że ochrona szczególnego charakteru dóbr kultury, w tym dzieł audiowizualnych, w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) stanowi jeden z priorytetów Unii; wyrażając ubolewanie, że Komisja nie kierowała się tą zasadą składając propozycję włączenia sektora audiowizualnego do zakresu wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej usług na rynku wewnętrznym;
- D. mając na uwadze, że obrót dziełami europejskimi i niezależnymi dziełami producentów ma zasadnicze znaczenie dla promowania różnorodności kulturowej, wolności wypowiedzi i pluralizmu mediów,
- E. mając na uwadze, że dyrektywa, która powstała w kontekście jednolitego rynku, musi w większym stopniu uwzględniać aspiracje związane ze wspólnotową przestrzenią prawa, z obywatelstwem i unią polityczną,
- F. mając również na względzie niedostosowanie dyrektywy do szybkiego rozwoju nowych technologii, którego efektem będzie niebawem nieograniczona oferta w ramach krajobrazu w europejskim sektorze audiowizualnym, co spowoduje konieczność dostosowania jej przepisów do postępu technologicznego,
- G. mając na uwadze, że za jej zastosowanie odpowiedzialne są Państwa Członkowskie i odpowiednie organy krajowe, niemniej jednak Komisja odgrywa zasadniczą rolę organu oceniającego i nadzorującego, przy czym funkcję tę powinna dzielić z Parlamentem Europejskim, krajowymi organami regulacyjnymi i opinią publiczną,
- H. mając na uwadze, że dyrektywa, stanowiąca elastyczne ramy, które umożliwiły wykonanie dyrektywy przez Państwa Członkowskie i samoregulację sektora audiowizualnego, odgrywa ważną rolę jako dyrektywa ustanawiająca ramy minimalne,
- I. stwierdzając z zaniepokojeniem, że niektóre przepisy dyrektywy (dotyczące limitów, reklam itp.) są prawidłowo stosowane i respektowane w niektórych Państwach Członkowskich z powodu braku właściwej kontroli,
- J. mając na uwadze, że wzrost i dywersyfikacja oferty usług muszą iść w parze z dostępnością dla ogółu.

Zastosowanie art. 4 i 5 dyrektywy

1. stwierdza, że wyżej wspomniany komunikat Komisji w sprawie przyszłości europejskiej polityki reglamentacyjnej w sektorze audiowizualnym podkreśla pozytywne wyniki oraz że wskaźniki, oprócz kilku wyjątków, wykazują wzrost w zakresie programowania dzieł europejskich; przyjmuje do wiadomości fakt, że ilościowy udział dzieł europejskich i producentów niezależnych w ofercie programowej był przestrzegany w ujęciu ogólnym; podkreśla, że według Komisji cele dyrektywy zostały osiągnięte; zachęca mimo tego Państwa Członkowskie do wzmożenia starań w zakresie transmitowania europejskich oraz niezależnych programów;
2. ubolewa nad faktem, że w okresie referencyjnym poddanym analizie w szóstym sprawozdaniu Komisji w sprawie stosowania art. 4 i 5 (COM(2004)0524) udział produkcji niezależnych zmniejszył się o 3,48 procent w okresie czterech lat (strona 7 sprawozdania);
3. zauważa, że znaczne różnice w metodach stosowania i interpretacji przepisów dyrektywy nie pozwalają na wierne odzwierciedlenie sytuacji, jak wykazały wyniki niezależnych audytów; zaleca Komisji, aby przygotowała i przekazała Państwom Członkowskim ujednoczoną tabelę pozwalającą na uzyskanie porównywalnych wyników; podkreśla, że należy pilnie przeprowadzić analizę wyników w nowych Państwach Członkowskich; proponuje, aby ww. ujednoczona tabela zawierała również dane na temat usług świadczonych na rzecz osób niepełnosprawnych;
4. podkreśla, że spójniejszym wskaźnikiem mierzącym zgodność z art. 5 byłoby oparcie limitu w wysokości 10 % na wartości (a nie dopuszczalnych godzinach), przez co wyeliminowane zostałyby stwierdzone niespójności między Państwami Członkowskimi w zakresie dopuszczalnych godzin;

Wtorek 6 wrzesień 2005

5. wyraża ubolewanie, że niektóre Państwa Członkowskie nie dostarczyły jeszcze wszystkich informacji dotyczących między innymi kanałów telewizji satelitarnej i/lub kablowej, często pomijanych w sprawozdaniach krajowych; uważa, że do zadań Komisji należy dbanie o to, by Państwa Członkowskie wypełniały swoje obowiązki oraz że jej rola nie powinna ograniczać się do podkreślania, że obowiązek zawiadomienia dotyczy wszystkich programów telewizyjnych podlegających kompetencji danego Państwa Członkowskiego; wzywa Komisję oraz właściwe władze krajowe do nałożenia jednoznacznych sankcji w przypadku uporczywego uchybienia obowiązkowi podporządkowania się istotnym przepisom lub obowiązkowi przekazywania informacji;
6. wyraża ubolewanie, że w niektórych Państwach Członkowskich limity są obliczane przez nadawców telewizyjnych a nie przez kanały, co stanowi naruszenie zasad zawartych w dyrektywie i jest szczególnie poważne w tych Państwach Członkowskich, w których istnieje wysoki stopień koncentracji nadawców telewizyjnych;
7. wzywa, aby swoboda pozostawiona Państwom Członkowskim w zakresie stosowania art. 4 została co najmniej zrekompensovana komunikowaniem precyzyjnych i przejrzystych wskaźników publicznych;
8. uważa, że różnice w interpretacji, istniejące między Państwami Członkowskimi w zakresie pojęcia „utworu europejskiego” i „niezależnego producenta” mogłyby zniknąć, gdyby Komisja sprecyzowała – w ramach rewizji dyrektywy — pojęcia „producentów niezależnych”, „utworu europejskiego”, i „kanałów wyspecjalizowanych”; uważa też, że przyczyniłoby się to do zwiększenia bezpieczeństwa prawnego przy stosowaniu dyrektywy;
9. zauważa, że w ramach udziału ilościowego utworów europejskich transmitowane są w głównej mierze utwory krajowe oraz opowiada się za dobrowolnymi inicjatywami zwiększenia udziału ilościowego utworów europejskich niebędących utworami krajowymi;
10. podkreśla ogromne znaczenie wspierania programu MEDIA, wskazując, iż celem jego powstania i przedłużenia jest, i nadal powinno być, wspieranie producentów niezależnych oraz małych i średnich przedsiębiorstw;
11. podkreśla znaczenie wzmocnienia ww. programu jako zasadniczego instrumentu europejskiej polityki audiowizualnej dla kształcenia zawodowego i wspierania dystrybucji, rozpowszechniania i obiegu dzieł kinematograficznych; zachęca Państwa Członkowskie do uwzględnienia w systemach edukacyjnych wiedzy dotyczącej europejskiego dziedzictwa kinematograficznego, języków, kultur, gustów, historii i doświadczeń narodów Europy;
12. przypomina o znaczeniu koprodukcji europejskich i wspólnych strategii marketingowych dla obrotu dziełami europejskimi; zauważa, że europejska przestrzeń audiowizualna jest lepiej wykorzystywana przez producentów amerykańskich, niż przez samych Europejczyków, którzy przecież są bardziej produktywni w dziedzinie filmów dokumentalnych i fabularnych, a to z powodu braku zintegrowanego przemysłu europejskiego w ujęciu globalnym; uważa, że brak równowagi w obrocie dziełami audiowizualnymi stanowi zagrożenie dla różnorodności kulturowej;
13. uważa, że aby europejski przemysł audiowizualny mógł rywalizować z amerykańskim, europejskie starania muszą w znacznie większym stopniu skoncentrować się na promowaniu;
14. zwraca uwagę Komisji na fakt, że w obliczu ofensywy grup produkcyjnych na europejskich rynkach konieczne wydaje się wsparcie na rzecz specyficznie europejskich treści oraz na rzecz rozwijania takich treści poprzez połączenie ze środkami finansowania;
15. przypomina o znaczeniu docierania kanałów paneuropejskich, takich jak ARTE czy EURONEWS, lub innych podobnych inicjatyw, do jak największej liczby obywateli europejskich i w jak największej liczbie języków; zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o wspieranie na szczeblu ogólnoeuropejskim informacji o wydarzeniach kulturalnych w Europie i ich rozpowszechniania, z uwzględnieniem formatów dostępnych dla osób niepełnosprawnych (tzn. z uwzględnieniem opisu dźwiękowego, napisów i języka migowego);
16. podkreśla priorytetowe znaczenie określenia metod analizy jakościowej w zakresie treści kulturalnej europejskiej produkcji audiowizualnej i przypomina o znaczeniu programu ramowego badań i rozwoju technologicznego.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Rewizja dyrektywy

17. pragnie podkreślić, że sektor audiowizualny przyczynia się do innowacji technologicznej, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; uważa, że jest on też ważnym instrumentem funkcjonowania jednolitego rynku; uważa, że ma też kluczowe znaczenie dla funkcjonowania demokracji, pod warunkiem istnienia zróżnicowania wkładu i opinii, pluralizmu i zróżnicowania kulturowego; uważa, że aby zachować ww. demokratyczne wartości obywatelskie, jak i swobodę wypowiedzi i opinii, konieczne jest uregulowanie ochrony prawa do własnego wizerunku;

18. stwierdza, że europejski model audiowizualny musi opierać się na równowadze między silną, niezależną i pluralistyczną służbą publiczną i dynamicznym i równie pluralistycznym sektorem handlowym, w obydwu przypadkach stanowiącymi bezpośrednie i pośrednie wektory zatrudnienia; uważa, że trwałość tego modelu jest niezbędna dla znaczenia i jakości twórczości i wymaga ram prawnych, aby zapewnić poszanowanie praw Europejczyków;

19. podkreśla, że uniwersalny dostęp społeczeństwa do wysokiej jakości i zróżnicowanych treści ma jeszcze większe znaczenie w kontekście mutacji technologicznych i coraz silniejszej koncentracji w coraz bardziej konkurencyjnym i globalnym otoczeniu; uważa, że służby publiczne odpowiedzialne za nadawanie są niezbędne do kształtowania opinii w sposób demokratyczny oraz zapewniania i szerzenia różnorodności kulturowej, a także muszą mieć szanse priorytetowego dostępu do rynku, w tym do nowych usług w zakresie masowego przekazu;

20. uważa, że rewizja dyrektywy jest konieczna, aby stawić czoła zmianom strukturalnym; uważa, że taka rewizja nie powinna kwestionować podstawowych zasad zawartych w dyrektywie — swobodnego obrotu emisjami europejskimi, wolnego dostępu do ważnych wydarzeń, promowania dzieł europejskich i najnowszych produkcji niezależnych, ochrony nieletnich i porządku publicznego, ochrony konsumentów, prawa do odpowiedzi — ale dostosować je do nowych wyzwań, nie zapominając jednocześnie o wymogach jakości i żywotności gospodarczej sektora;

21. zaleca ustanowienie klauzuli ochronnej w celu jednoznacznego określenia poszanowania kompetencji Państw Członkowskich w dziedzinie kultury i środków przekazu;

22. uważa, że rewizja dyrektywy powinna zapewnić rozwój nowych technologii i nowych usług w celu zagwarantowania wzrostu w gospodarce europejskiej, zgodnie ze Strategią Lizbońską;

23. stwierdza, że Komisja prowadzi od kilku lat konsultacje publiczne w związku z nową dyrektywą, którą zamierza przedstawić pod koniec 2005 r.; stwierdza, że Prezydencja Brytyjska Rady zorganizuje w Liverpoolu konferencję w sprawie rewizji dyrektywy; wzywa, aby Parlament Europejski został w pełni włączony we wszystkie etapy prac;

24. obawia się, że w tak ważnej sprawie zarówno debata, jak i konsultacje będą traktowały w sposób uprzywilejowany aspekty gospodarcze i stosunki międzyrządowe; zdaje sobie sprawę z faktu, że sam rynek nie rozwiąże wszystkich problemów, a instytucje muszą znaleźć odpowiedź na obawy Europejczyków związane z treścią kulturową w telewizji;

25. zwraca się do Komisji o zapewnienie, aby niezależni producenci mogli zachować prawa związane z produkowanymi przez siebie utworami oraz by lepiej zagwarantować ochronę ich praw intelektualnych, w taki sposób, aby zwiększyć ich zdolność przyciągania prywatnych inwestycji;

26. wyraża zaniepokojenie z powodu nacisków na złagodzenie regulacji sektora i przypomina, że dyrektywa ustanawia minimalne normy, które nie doprowadziły do powstrzymania pogorszenia jakości programów;

27. odnotowuje rolę reklamy w finansowaniu niektórych ogólnych programów telewizyjnych oraz jej wpływ na ramówkę programową; podkreśla jednak, że stosowanie artykułów ograniczających czas antenowy przeznaczony na reklamy w niektórych krajach nadal jest przedmiotem tak znacznych niedociągnięć, że trudne stało się zapewnienie ścisłego oddzielenia reklamy od treści redakcyjnych, co jest szkodliwe dla integralności kulturowej dzieł;

Wtorek 6 wrzesień 2005

28. podkreśla konieczność jasnego określenia treści i przepisów dotyczących reklamy, zwłaszcza tych dotyczących alkoholu, którego oddziaływanie jest szczególnie szkodliwe w przypadku dzieci i narażonych osób; przypomina, że ochrona nieletnich musi pozostać celem priorytetowym polityki audiowizualnej i podstawową zasadą, którą należy objąć wszystkie usługi audiowizualne dostępne dla ogółu społeczeństwa;
29. nalega zatem na utrzymanie przepisów ograniczających możliwość przerywania utworów audiowizualnych reklamami;
30. podkreśla, że rewizja dyrektywy musi pozwolić na określenie zobowiązań prawnych i wyrażenie stanowczej politycznej woli zapewnienia rygorystycznego podziału między treścią redakcyjną i artystyczną z jednej strony, a promocją handlową z drugiej strony;
31. wzywa do tego, by nowa dyrektywa nakładała na Państwa Członkowskie i ich właściwe organy skuteczniejsze mechanizmy zapewniające poszanowanie i kontrolę prawodawstwa, a także stosowanie przewidzianych sankcji, zwłaszcza w odniesieniu do limitów i reklam;
32. stwierdza, że technologia cyfrowa i interaktywność stanowią szansę dla sektora i konsumentów, lecz większy wybór nie oznacza koniecznie lepszej jakości ani ilości utworów europejskich; zauważa pojawiające się niebezpieczeństwo powstania sektora audiowizualnego dwóch prędkości;
33. podkreśla, że pojawiły się nowe formy telewizji, takie jak na przykład telewizja przez sieci ADSL, telewizja przez Internet oraz telewizja dostępna przez telefony komórkowe; uważa, że w celu uniknięcia wszelkich zakłóceń konkurencji pomiędzy różnymi obecnie dostępnymi formami telewizji, zastosowanie dyrektywy do tych nowych form telewizji powinno zostać wyjaśnione przy okazji rewizji;
34. stwierdza, że rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy nie powinno przeszkadzać we wzmocnieniu modelu europejskiego opartego na swobodnym przepływie, wysokiej jakości, usługach publicznych, interesie ogólnym i przestrzeganiu wartości europejskich;
35. podkreśla konieczność stworzenia jak najbardziej niezależnego od technologii audiowizualnych prawodawstwa europejskiego; wzywa do tego, by prawodawstwo to stanowiło jednoznacznie, że dostawcy usług użyteczności publicznej mogą wykorzystywać wszelkie nowe technologie i środki przekazu, takie jak Internet i usługi WAP, bez naruszania przez to zasad jednolitego rynku;
36. wyraża zadowolenie, zważywszy na rozwój technologii (taki jak postęp w zakresie konwergencji i numeracji), z zapowiadanego przez Komisję w kontekście rewizji dyrektywy projektu, który ma rozszerzyć zakres jej stosowania na wszystkie usługi w oparciu o przepisowe podejście modułowane;
37. uważa, że w przypadku rozszerzenia zakresu jej stosowania na nowe usługi, dyrektywa musi przewidywać, że również te usługi podlegają zasadom promocji utworów europejskich i niezależnych produkcji europejskich; świadomy, że mechanizmy przewidziane w art. 4 i 5 dla usług tradycyjnych nie są dostosowane do nowych usług, zwraca się do Komisji o wprowadzenie obowiązku inwestycji (produkcja lub zakup), oferowania treści europejskich i udostępniania tej oferty;
38. uważa, że w celu zagwarantowania różnorodności kulturowej należy przewidzieć środki odnoszące się do promowania utworów europejskich w nowych usługach, takich jak filmy na zamówienie;
39. biorąc pod uwagę technologie cyfrowe, podkreśla pilną potrzebę fundamentalnej zmiany podejścia stosowanego dotychczas w prawodawstwie wspólnotowym, opartego na rozróżnieniu między treścią a „infrastrukturą”;
40. podkreśla konieczność zarówno wzmocnienia kontroli kanałów niewspólnotowych podlegających kompetencji Państw Członkowskich na mocy art. 2 dyrektywy, nadających programy nawołujące do nienawiści związanej z rasą i wyznaniem, jak i poprawy koordynacji działań w tym zakresie pomiędzy Państwami Członkowskimi;

Wtorek 6 wrzesień 2005

41. wzywa, aby zwrócić szczególną uwagę na dostęp do programów dla osób niedosłyszących i niedowidzących; proponuje, aby Państwa Członkowskie przedstawiały co roku Komisji dane dotyczące procentowego udziału wszystkich ich programów, które oferują usługi poświęcone pomocy osobom niepełnosprawnym (tzn. napisy, opis dźwiękowy oraz język migowy) w kanałach publicznych i prywatnych oraz sporządzały krajowe plany działania w celu zwiększenia dostępności tych usług i ułatwienia ich odbioru na sprzęcie telewizyjnym;
42. zwraca się do Rady i Komisji o stworzenie i wprowadzenie — w ramach społeczeństwa informacyjnego — medialnych programów mających na celu zwalczanie analfabetyzmu, by promować aktywne i świadome obywatelstwo w Europie;
43. podkreśla znaczenie grupy roboczej złożonej z krajowych organów regulacyjnych i wzywa do włączenia do niej Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora;
44. proponuje, aby zorganizować europejski rok działalności audiowizualnej i mediów, włączając do inicjatywy instytucje, partie polityczne, społeczeństwo obywatelskie i sektor audiowizualny w celu przygotowania „paktu europejskiego na rzecz innowacji”, zapewniającego równowagę między konkurencyjnością, jakością, kulturą i pluralizmem.

Pluralizm i koncentracja

45. wyraża zaniepokojenie tendencją do koncentracji – horyzontalnej i wertykalnej – mediów w niektórych Państwach Członkowskich, która stanowi zagrożenie dla demokracji oraz dla różnorodności kulturowej i mogłaby wzmocnić tendencje do wysokiej komercjalizacji sektora audiowizualnego oraz do dominacji niektórych produkcji krajowych nad produkcją krajów z mniejszego obszaru językowego i o mniejszej bazie produkcyjnej;
46. podkreśla, że w trosce o zagwarantowanie pluralizmu opinii i różnorodności dystrybucji programów, w trakcie opracowywania wspólnotowego i krajowego prawodawstwa dotyczącego przejścia na technologie cyfrowe należy zadbać o to, by większość nowopowstałych usług dystrybucji cyfrowej nie znalazła się pod kontrolą lub decydującym wpływem wielkich wielonarodowych grup medialnych dysponujących potężnym kapitałem, zwłaszcza tych grup, których interesy sytuują się poza UE;
47. podkreśla, że konkurencja oraz prawo konkurencji nie wystarczą do zapewnienia pluralizmu środków przekazu; uważa, że pluralizm opiera się na poszanowaniu i promocji różnorodności punktów widzenia we wszystkich mediach poprzez uznanie niezależności redakcyjnej zarówno w sektorze publicznym, jak i komercyjnym, oraz poprzez autorytet i niezależność organów regulacyjnych;
48. wyraża zaniepokojenie zjawiskami koncentracji sektora reklamy w niektórych Państwach Członkowskich;
49. podkreśla, że podział europejskich rynków audiowizualnych na rynki krajowe nie ogranicza ryzyka koncentracji mediów na poziomie europejskim, a naruszenie swobody wypowiedzi oraz przestrzegania pluralizmu i różnorodności spowodowane koncentracją mediów w jednym z Państw Członkowskich stanowi również czynnik ryzyka dla wspólnotowego porządku instytucjonalnego i demokratycznego;
50. zwraca się do starych i nowych Państw Członkowskich, które doświadczają szybkiego rozwoju tego sektora, o rozpatrzenie i w razie konieczności wzmocnienie antykoncentracyjnych przepisów w zakresie własności mediów oraz o poszanowanie niezależności organów regulacyjnych; uważa, że rola Komisji w dziedzinie nadzoru, wymiany informacji i porównania ustawodawstw powinna zostać wzmocniona; przypomina Komisji o wniosku Parlamentu o sporządzenie Zielonej Księgi w sprawie stopnia koncentracji mediów w Europie, która umożliwiłaby otwarcie w tej sprawie szeroko zakrojonej debaty, oraz o jego życzeniu włączenia do poddawanej rewizji dyrektywy porozumienia w sprawie dywersyfikacji własności i kontroli mediów;
51. podkreśla, że skoro różnorodność kulturowa, wolność i pluralizm mediów pozostają najważniejszymi elementami europejskiego modelu audiowizualnego, te trzy wartości są podstawowymi warunkami do zapewnienia wymiany kulturowej i demokracji; uważa że w związku z tym zmieniona dyrektywa powinna zawierać przepisy gwarantujące i chroniące swobodę wypowiedzi oraz pluralizm mediów;

*

* *

52. zobowiązuje Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.